

Abstrakt

V Česku se začíná stále větší pozornost věnovat strategickému plánování. Tento proces je zakončen dokumentem, který by měl udávat směr rozvoje území. Strategický plán je dokumentem územního rozvoje, který zpracovávají obce a regiony. Aby však strategický plán plnil svůj účel, je nutné ho používat, tedy zajistit realizaci projektů schválených v dokumentu, které povedou k rozvoji. Strategický plán lze zpracovat dvěma základními způsoby (komunitní a expertní forma zpracování). Cílem této práce je určit, zda jedna ze dvou metod zpracování strategického plánu vede k tomu, že je dokument úspěšnější, což v tomto případě znamená především to, že bylo realizováno více aktivit, činností nebo projektů a je v území vidět více pozitivních změn, které by bez strategického plánu nebyly. Hlavní hypotézou je, že komunitní přístup při procesu strategického plánování vede k větší úspěšnosti strategického plánu. Tato hypotéza vychází z konceptů sociálního a lidského kapitálu a sociálních sítí, které zdůrazňují spolupráci a schopnost konsenzu. Neméně důležitý je koncept governance, ve kterém je hlavní myšlenkou, že se občané podílejí na vládnutí a jejich názory jsou důležité. Navíc jednou z obecných charakteristik, na které se shoduje více autorů, je otevřenost celého procesu strategického plánování.

Hlavní metodou této diplomové práce jsou rozhovory s místostarosty měst, z nichž ve dvou byl strategický plán zpracován s převahou komunitní metody, ve dvou pak s převahou metody expertní. Na základě rozhovorů bylo zjištěno, že u těchto čtyř měst metoda zpracování neovlivnila úspěšnost strategického plánu. U obou metod zpracování se dal jeden strategický plán označit za úspěšnější a jeden za méně úspěšný. V těchto konkrétních případech hrála mnohem větší roli politická stabilita, kdy časté nebo velké změny způsobené volbami do zastupitelstev negativně ovlivnily využívání strategických plánů.